

[Schmidt.]

sefytningen, at disse Sager skal frem for egnede Domstole. Men det kan virkelig være et Spørgsmaal, om disse Domstole, som i Grunden dog mere er Forvaltningsapparater end Domstole, virkelig svarer til, hvad man har ment i Traktaten; i det mindste bliver tilbage den Fordring fra Invalidernes Side, og jeg mener paa den hele brede Front, at man maa give dem Lov til, maaske i Invalideraadet, men saa i offentlig Forhandling, at forsvare deres Krav og deres Sager. Jeg mener, man skulde se velvilligt paa dette Krav og i det hele taget paa Invalidernes Forhold. Man har gjort en hel Del fra Danmarks Side; jeg mener, man kunde gøre lidt mere og vilde gøre noget godt dermed.

Munch-Petersen: Efter 16. November proklamerede Regeringspressen den store Sejr for Regeringspartierne. Vælgerne havde givet denne Regering et Tillidsvotum, som man ikke havde set Magen til i noget andet Land i disse Krisetider, og det var maaske naturligt, om en Del af de Vælgere, som havde stemt paa denne Regering, derefter ventede, at denne Regering efter dette Tillidsvotum vilde gennemføre nogle Ting til Fordel for Arbejderklassen. Imidlertid viste det sig jo, at Valgresultatet blot betød en Fortsættelse af den Nedskæringskurs, som var fulgt før, blot betød, at man gennemførte et Program, som ikke var det Program, hvorpaa Regeringen var gaaet til Valg, men som derimod var det Tilpasningsprogram, som Venstre var gaaet til Valg paa. Det er jo dette Tilpasnings- og Nedskæringsprogram, som i det forløbne halve Aar er blevet gennemført ved Kronenedskæring, Prisdryrelsesforanstaltninger og andre Foranstaltninger paa den arbejdende Befolknings Bekostning, og samtidig delvis det konservative Folkepartis Program i andre Spørgsmaal, med Hensyn til Beskyttelse, med Hensyn til andre fordyrende Foranstaltninger.

Det har vist sig, at de borgerlige Partier har staaet sammen om at følge denne Kurs. De vigtigste Love, selve Grundlaget, er vedtaget med alle borgerlige Partiers Stemmer. Jeg kan nævne Love som Finansloven, Grundlaget for den borgerlige Stat, Vedtagelser som Handelsoverenskomsten med England, Afvisningen af vore Forespørgsler, alt sammen vedtaget med alle store Partiers Stemmer og ogsaa med Retsforbundets Stemme. De borgerlige Partier har derfor vist, at de alle staaer paa det bestaaende Samfunds Grund og vil hævde dette Sam-

fund med alle de Midler, der staaer til deres Raadighed.

Ganske vist har der været indre Uenighed om forskellige Spørgsmaal. Retsforbundet er jo sprunget fra nogle Gange. Naar Foranstaltningerne vilde betyde for megen Prisdryrelse, indirekte Beskatning, saa er det sket, at Retsforbundet har stemt imod, og man har ogsaa set, at visse Foranstaltninger kun er gennemført med 3 af de store Partiers Stemmer. Men aldrig har der været nogen principiel Uenighed om disse Spørgsmaal. Der har været Uenighed om mindre, taktiske Spørgsmaal, snart har man støttet sig paa det konservative Folkeparti, snart har Regeringen støttet sig til Venstre, men man er gaaet frem efter samme borgerlige Nedskæringslinie.

I Begyndelsen saa det jo nærmest ud til, at det nye Forlig, der var under Forberedelse, skulde sluttes med det konservative Folkeparti. Under Finanslovdebatten umiddelbart efter Valget var det jo ligefrem Kærlighedserklæringer man hørte mellem Regeringspartiernes Medlemmer og f. Eks. det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Men saa kom jo Situationen i Januar, hvor Kapitalen krævede Nedskæring under den ene eller den anden Form, og hvor man til sidst enedes om den indirekte Nedskærings Vej som den Vej, der var den lettest gennemførlige, hvor man undgik Arbejdskampen, og hvor man samtidig ramte ikke bare den beskæftigede Arbejderklasse, men ogsaa de arbejdsløse paa deres smaa Understøttelser og tillige de øvrige Lag af den arbejdende Befolkning. Man valgte den indirekte Nedskærings Vej som mere effektiv og som lettere gennemførlig og derfor til størst Fordel for Kapitalen, og der sluttedes et Forlig, hvorved Venstre overtog den egentlige Regeringsmagt her i Landet.

Siden har man jo set det konservative Folkeparti i principløs Opposition kritisere det samme Lovforslag fra højre og venstre paa en Gang, kritisere f. Eks. Socialloven for, at den skar Invaliderne for meget ned, og samtidig for, at den kostede for mange Penge, altsaa fuldkommen principløst, blot for at kritisere.

Midt i dette har vi som kommunistisk Partis Repræsentanter været ene om at repræsentere et principielt modsat Synspunkt, nemlig dette, at det gjaldt Kampen for Arbejderklassens og den øvrige arbejdende Befolknings Livsinteresser. I hvert enkelt Spørgsmaal har vor Stilling udelukkende været bestemt af dette. Vor Stilling har ikke været bestemt af noget Hensyn